

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Március 18-án: városi tanácsülés

Szeged megyei város tanácsának végrehajtó bizottsága tegnap, kedden délelőtt ülést tartott. A testület a tanács tavaszi ülésének napirendjét készítette elő. Úgy döntött, hogy a városi tanácsot március 18-án, csütörtökön reggel 8 órára hívja össze és napirendként a következőket javasolja: Beszámoló a végrehajtó bizottság irányító és ellenőrző munkájáról, az 1981. évi fejlesztési alap és költségvetés végrehajtásáról; Szeged város VI. ötéves területfejlesztési terve; A közművelődés helyzete és fejlesztési feladatai; Beszámoló a megyei tanács tagok városi csoportjának tevékenységéről; Megyei tanács tagok választása; Előterjesztések, interpellációk, bejelentések.

Pártküldöttség utazott Portugáliába

A Portugál Kommunista Párt Központi Bizottságának meghívására kedden Lisszabonba utazott az MSZMP Központi Bizottságának küldöttsége, Gyenes András, az MSZMP Központi Bizottsága titkárnak vezetésével. A delegáció tagja Gulyás Sándor, az MSZMP KB tagja, a hevesi Rákóczi Tsz elnöke, valamint Gecse Attila, a KB munkatársa.

Tavaszi készülődés — gondokkal

A vegyesiparcikk-ellátásról

Elménynek nem túl gyakori. A rendezvény, melyre meghívták lapunkat is, valóban az volt, aminek nevezték. Értekezlet. A szó tiszta értelmében. Vagyis alkalmasan adott a résztvevőknek, hogy elmondják tapasztalataikat, megbeszéljék gondolataikat. Történetesen a vegyesiparcikk-ellátásról. A megye kis- és nagykereskedelmi vállalatai és a szövetkezetek képviseltették a megyei tanács székházában tartott összejövetelen magukat. Meghözzá — érdemben. Főleges tiszteletkörök nélkül tértek a lényegre, hisz — miként egyikük meg is fogalmazta — közös érdekük a valóságos helyzet feltérképezése. Eredményeivel s persze gondoljaival együtt. Nyilvánvalóan az utóbbiakra és megoldásukra fordítottak a tavaszi-nyári forgalomra készülve több időt a kereskedők.

földön, a hagyományosan mezőgazdasági területeken tevékenykedő vállalatok több kisgéphez, rotációs kapához, motoros permetezőhöz juthatnának, mint például a hegyvidékeken. Országos gond viszont — az egyik felszólaló tragikusnak minősítette a helyzetet — hogy eltűntek a piacról a dróttalok, a huzalok, a szeg- és a csavarárúk. Sajnos a nagykereskedelem e téren sem kecsegtethet semmi jóval.

Köztudott, hogy hamarosan meg kell válnunk az olajkályháktól. Helyettük — a népgazdaság energiagondjait enyhítendő — energiatakarékos fűtőkészülékekre, hőtárolós villany- illetve széntüzelésű kályhákra lenne szükség. Csakhogy — mint hallottuk, hőtárolós villanykályhából sincs elég. Egyébként meg, igencsak göröngvös az üzemeltetésük-höz vezető út. Az elektromos hálózat nem mindenütt képes elviselni a plusz terhelést. Szénkályhát jelenleg nem gyártanak eleget Magyarországon. De fognak, valószínűleg, hallhattuk a biztatást.

Izreke szedni minden gondot, mi terítékre került egyetlen cikkben nincs lehetőség. Röviden csupán: nem megoldott a háztartási gépek alkatrészellátása, sajnos még az itthon készülő termékek esetében sem. Hiánycikk jó néhány autóalkatrész, kevés az akkumulátor, a közkezdelt Babetta és Jawa kismotor. A vegyesiparcikk-szakma más területeiről szólva, a népszerű elemes bútorokból, az olcsó árfejkésű asztali rádiókból, a jó minőségű szénből, egyes építőanyagokból — kisméretű téglából, cserépből — fagyasztószekrényekből, evőeszközökből ugyancsak nem képes a kereskedelem az igényeknek megfelelő mennyiséget kínálni. Több vállalat képviselője panaszoit, hogy visszaesett a színes te-

levezítő, a Hi-Fi tornyok forgalma. Amióta csak készpenzért vásárolhatók. E demes volna talán felülvizsgálni a döntést, javasolták jó néhányan. Másik vélet a felhalmozódó, lassan mozuló készletek ügye. Fekete-fehér televízióból rengeteg van, óriási mennyiségben vár a TÚZEP-telepeken vévőre a cement. Mégis újabb és újabb szállítmányokat kell belőle az áfészeknek — kötelezően — átvenniük. Az ellentmondás feloldása megintcsak központi döntést igényelne.

S ha már ellentmondást említettünk, nem hagyhatjuk szó nélkül a látszólag legmegfoghatatlanabbat. Mivel magyarázható, hogy noha a lakosság jóvedelme fokozatosan nő és évről évre — jelentősen emelkedik a taksarékbetétek összege, stagnál, mi több, számos területen visszaesett a kereskedelem forgalma. Virágzó üzletről csak kevesen beszélhetnek, többnyire — elkerülhetetlen a szakzsargon — csak bázisszintű bevételre számítanak a kereskedők. Tartózkodás tapasztalható a vásárlók részéről, sokan így fogalmaztak. Vajon miért? Felelősen válaszolni csak kiterjedt ismeretek birtokában lehet. A talány megfejtése a szakemberek dolga. Gyanítjuk, csupán — de a kereslet-kínálat gondjait ismerve hisszük, közel járunk az igazsághoz — hogy a lakosság egyre igényesebb. Mindinkább megnézi, mire adja ki a pénzt. Szívesebben megveszi a drágát, mint az olcsót, ha az korszerűbb, megbízhatóbb, szebb és „többet tud”. Arról nem is szólva, mit lendítene a forgalmon, ha sikerülne számára gyalulni az ellátás dőcönőit. A kereskedelem eszközei ehhez persze nem elégségesek, nélkülözhetetlen az iparvállalatok közreműködése.

Ladányi Zsuzsa

Téglagyártás terven felül

Korszerűbb üzemekben

A téglaparbán befejeződtek a téli nagyjavítások, kicserélték az elkopott, hibás alkatrészeket, kiegészítő felszereléseket, s a hagyományos gyárak már február vége óta teljes készenletben várnak a kedvező időjárásra, amikor fagyveszély nélkül szűrhetjük a szabadtéri színekben a téglaprésekből kikerült nyers terméket. A hosszúra nyúlt tél ellenére lényegében a tavalyival azonos időpontban, március elején az ország legmelegebb tájain, elsősorban Baranya, Tolna, Somogy és Békés megyében megkezdődött a téglagyártási idény, megindították a présgepeket, s most már naponta megközelítően 1 millió megformázott nyers téglát halmoznak fel a szárazalmokhoz. Ezek a szá-

előkészítéssel, a téglagyártás terén jelentős fejlesztések, s új gyárak építése révén egyre kevésbé függ az időjárástól a téglaparbán mert tavalyi termelésének 64, s az idén már 65 százalékát állítják elő olyan korszerű üzemekben, amelyek égetés előtt nem a szabadban, hanem az üzemi technológia folyamatában szárítják, szikkasztják a téglát. Ennek eredménye mutatkozik meg abban, hogy az év első két hónapjában a tröszt gyárjai 193 millió téglát és 11 millió tetőcserepet állítottak elő, két-két millióval többet az előirányoztnál. (MTI)

Diszperzit: a festékek közt ez a Trabant

Jövőre lesz elegendő

Egyik korábbi tudósításunkban azt írtuk: a BUDALAKK szegedi gyárának termékei közt a diszperzit a sláger. Sánta László gyárvezető szerint ma, ha lehet, még nagyobb sláger a diszperzit, mint néhány hónapja. Az eddig befutott kereskedelmi megrendelések szerint ebben az évben több mint 15 ezer tonnát el tudnának adni belőle.

— Kell ennyi diszperzit az országnak?
— Ennyi nem. Fölmérésünk szerint a reális évi igény 10–11 ezer tonna. Ennyit pedig a jövő évtől kezdve képesek leszünk gyártani. Ekkorra végzünk ugyanis a diszperzitüzem bővítésével, amelynek eredményeképpen a jelenlegi 7 ezer tonnás éves termelésünk 4 ezer tonnával növekszik.

— Mitől ilyen népszerű a diszperzit?
— Vannak festékek, amelyeket csak szakember tud használni. A diszperzit ezzel szemben afféle „csináld magad” termék: bárki tud vele festeni, azonkívül az ára is igen kedvező. Mondhatnám, olyan egyszerű, megbízható és olcsó a festékek közt, akár a Trabant a gépkocsik közt. Éves termelésünk 17–18 ezer tonna a különböző festékfeleségekből, természetesen a diszperzit csak egy a sok közül. Gyártunk például olajfestékeket: ezek igen régi, viszonylag olcsó és jól bevált, megszokott áruk. Hasonló okokból keresik, mint a diszperzitet.

— A szegedi vegyipari üzemek, ipari szövetkezetek dinamikusan fejlődnek. Kedvezőek a körülmények?
— A vegyiparban igen lényeges a tőkés importból származó áruk hazai termékekkel való helyettesítése. Erre pedig az utóbbi években kialakultak a megfelelő termékszerkezetek, lassan beszerezük a megfelelő eszközöket, fegyvermunkák azok az ötletek, újítások, termelési tapasztalatok, amelyek garantálják a jó minőséget. A magyar festékipar import anyagainak 60 százaléka tőkés országokból származik. A BUDALAKK Vállalat termékeinek jelentős részét, 60 százalékát exportálja, a fennmaradó 40 százalék kerül csak a hazai kereskedelmi forgalomba. A szegedi gyár esetében ez a helyzet fordított: a mi termékeinknek 80 százalékát Magyarországon használják föl.

— Ez a vállalaton belüli „szereposztás”?
— Igen. Mi a hazai piacra gyártunk egy sor jól bevált, keresett terméket. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ezeken nincs mit új-

Nagy László felvétele

Töltik és csomagolják a Standolit olajfestéket

tani. Most foglalkozunk például egy új fejlesztéssel, amellyel a drága import lenolaj arányát csökkenteni tudjuk az olajfestékekben. Ez 15 millió forintnak megfelelő konvertibilis devizát kímél meg az országnak. Van természetesen hátránya is annak, hogy főként hazai fogyasztásra és főként a lakosságnak termelünk. Ezeknek a termékeknek nem túl nagy a nyereséghányada, egy sor konfliktus keletkezik amiatt, hogy kis csomagolásban kevésbé gazdaságos forgalomba hozni őket. A másik oldal, hogy ellátási kötelezettségeinknek eleget tettünk: ezért írt is köszönetlevelet a belkereskedelmi miniszter vállalatunk vezetőségének. Fejlesztéseinkhez

viszont a nagyvállalat másutt keletkező nyereségéből megkapjuk a pénzt.

— Egyéb újdonság?

— Van. Termék is meg egy beruházás is. Új 500 négyzetméter alapterületű raktárt építenek nálunk, ez a rekonstrukcióhoz kapcsolódik, és hosszú időre megoldja raktározási gondjainkat. Latex típusú, vízzel hígítható kötőanyagok fejlesztését tervezzük.

— Hogyan indult az esztendő?

— Igen jól. Az anyagellátás hiányosságai miatt a legtöbbszór az első negyedé-
ben elmaradás keletkezik. Az idén viszont valamennyi ütemtervünket tartani tudtuk.

T. I.

Ipargazdasági konferencia

Az ipargazdasági kutatások eredményeivel, gyakorlati hasznosításának tapasztalataival, az iparfejlesztés és iparpolitikai időszerű kérdéseivel foglalkozik az a tudományos konferencia, amely kedden kezdődött a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében. Az MTA ipargazdasági bizottsága és ipargazdaságtani kutatócsoportja által harmadik alkalommal megrendezett tanácskozáson a hazai ipar több mint 400 elméleti és gyakorlati szakemberének

részvételével áttekintik egyebek közt az ipar eddigi fejlődését, a megkezdett hosszú távú iparfejlesztési tervezés tapasztalatait, megvitatják a termelési és termékszerkezet átalakításának eredményeit. Foglalkoznak a hazai energiafelhasználás fejlesztési irányjaival, az ár-és bérszabályozás kérdéseivel, valamint a kutatásfejlesztés és az innováció problémáival.

A tudományos konferencia plenáris üléssel kezdte meg munkáját. Pál Lénárd

akadémikus, a Magyar Tudományos Akadémia főtájkára megnyitójában hangsúlyozta: a tudományos-technikai haladás különös nyomatékkal veti fel az alkotó szellemi munka kibontakozását segítő feltételek további javítását, a követelmények átgondolását és újraértékelését. Gazdasági életünkben egyre inkább tapasztaljuk ugyanis, hogy ellentmondások és feszültségek keletkeznek a hagyományos ágazati tagozódásban, háttérbe szorul a csak (Folytatás a 2. oldalon.)